

[Arne Bjerregaard.]

at en forenkling af hele kildeskattesystemet forekommer langt mere nærliggende, for det er kun herved, man får en mulighed for at undgå de store direkte skatteunddragelser.

Med hensyn til afskrivningsreglerne synes det mig ganske urimeligt, at man vil fjerne afskrivningsregler, som da er til gunst for det erhvervsliv, som vi alle sammen skal leve af. Jeg indrømmer, at jeg vil se velvilligt på, om vi kan ordne det sådan, at man ikke kan afskrive, så man får en trækprocent på 0. Vel, det er vi villige til at se på.

Med hensyn til skattebøger forstår jeg ikke, at man igen skal udstilles til offentlig beskuelse også på det økonomiske område. Jeg kan ikke se, hvad man vil have ud af disse skattebøger. Jeg synes, det er en uhenigtsmæssig snagen i folks økonomiske forhold. Vi, som har været med i skatteligningen så mange gange, må da indrømme, at vi tit har været ganske ilde berørt over at skulle snage i folks økonomiske forhold til mindste detalje. Det kan jeg i alt fald under ingen omstændigheder være med til at gennemføre.

Man snakker jo om de store skatteunddragelser. Jeg skal ikke kunne sige, hvor store de er, men selvfølgelig forarger de store skatteunddragelser, som man kan se omtalt i pressen, fordi disse store beløb får folk til at tænke: ja, dér kan man se, når han snyder som advokat, så snyder alle advokater. Og hvis det er en landmand, som har unddraget sig noget, ja, så unddrager alle landmænd sig så sandelig beskatning. Det mener jeg er en helt forkert konklusion. Jeg tror snarere, vi må finde de manglende beløb — eller at vi må finde nogle af de manglende beløb — hos rengøringsassistenten, som ikke opgiver, hvad hun tjener, hos manden, der graver min have om lørdagen — jeg kan være ligeglad, jeg får jo lige meget, om det opføres på selvangivelsen eller ej — eller hos maleren, der maler mit hus fredag eftermiddag. Det er milliardbeløb, der ligger dér. Så burde jeg selvfølgelig, når jeg står her, være forarget på disse mennesker, men det kniber mig svært at være forarget på dem, fordi vi har lavet et skattetryk, der er så stort, at folk i stort tal opgiver den almindelige ærlighed for at skaffe sig, om ikke det daglige brød, så dog måske et nyt fjernsyn i stedet for det, som ikke rigtig duer længere.

Jeg mener, at vi nødvendigvis må fremme

respekten og forståelsen for beskatningen i stedet for. Det indeholder langt videre perspektiver end ekstra kontrolforanstaltninger. Det er en nødvendig forudsætning for, at vi kan fremme almindelig ærlighed i hele beskatningssystemet, at vi lytter til dem, som siger, vi er kommet lidt for højt med hensyn til skattetrækket, og dér er jeg i alt fald indforstået med også at ville lytte til hr. Glistrup. Jeg er også villig til at lytte til, hvad professor Ølgaard har sagt om en omlægning af beskatningssystemet. Dette er en nødvendighed snarere end en ekstrakontrolforanstaltning, som kun irriterer folk nok en gang.

Flygaard (DR):

På retsforbundets vegne skal jeg sige, at vi ser med en vis velvilje på det fremsatte forslag til folketingsbeslutning, men vi vil gerne pege på, at en del af de problemer, der her nævnes, nok i høj grad hænger sammen med, at skattetrykket er blevet så stort, som tilfældet er. Vi vil dog også gerne medvirke til, at man under de givne forhold får en mere effektiv ligning.

Jeg vil gerne spørge kommunisterne, hvad de lægger i selve begrebet bruttoindkomst. Det fremgår ikke umiddelbart af forslaget, at man nøjere har afgrænset dette begreb. Så kan det være lidt svært umiddelbart at tage stilling til det.

Det første punkt, der rejses her, er spørgsmålet om at udnytte skattekontrollovens muligheder for at indhente oplysninger fra kreditinstitutter, banker, sparekasser osv. om renteindtægter. Det er vel nok rigtigt, at en betydelig del af renteindtægterne i dag ikke bliver opgivet, og derfor ser vi med en vis sympati på dette punkt.

Den foreslåede bestemmelse om at pålægge forsikringselskaber pligt til at meddele ligningsmyndighederne, hvem der får udbetalt erstatninger og disse erstatningers størrelse, kan vi ikke umiddelbart se formålet med. Vi tror ikke, den ligningsmæssigt har nogen større værdi.

Med hensyn til spørgsmålet om at afskaffe alle ekstraordinære afskrivninger vil vi sige, at vi stiller os positivt over for alle afskrivningsregler, der tjener et egentligt erhvervsmæssigt formål, men hvor misbrug finder sted, er vi villige til at drøfte en ændring.

Når vi kommer til det sidste spørgsmål,